

De hobby van...

Kees Biersteker

In 1950 klonk er een populair liedje door de ether van het ensemble Vrij en Blij: 'Speelt pappa met zijn spoortje, zijn spoortje Toen het gezin Biersteker nog in de

Wingerdstraat woonde had vader Kees een prachtig spoorwegemplacement van 4 bij 2 meter opgebouwd in één van de slaapkamers. Vader Kees was een technisch aangelegde man die nagenoeg alles zelf fabriceerde. De rails kocht hij per meter en knutselde vakkundig de meest ingewikkelde bochten, rangeerterreinen en wissels, en wat niet meer, in elkaar. Vader Kees was wat wij vroeger noemden, en misschien nu nog wel, een spoorkees!

Maar toen de zus van jonge Kees, Margret werd geboren moest de heleboel afgebroken worden en verhuisde het naar de zolder en bleef daar ingepakt staan tot de familie naar de Joh. Swaenstraat in De Schooten verhuisde. Daar werd op zolder het indrukwekkende treinspul voorzichtig uitgepakt en opnieuw weer opgebouwd.

Dat de bekende appel niet ver van de boom valt sloeg ook op huize Biersteker, want zoon Kees was er als de kippen bij als vader met de treinen in de weer was, dan mocht hij meehelpen met de opbouw. Na het overlijden van vader Kees wilde zijn moeder de zolder leeg hebben en ze vond dat de hele treinhandel verkocht moest worden. Maar de drie kinderen Biersteker verzetten zich daar met hand en tand tegen want vader Kees had altijd gezegd dat jonge Kees er recht op had. Moeders wil

mocht dan wel wet zijn, maar de verkoop werd afgeblazen.

En nu heeft spoorkees Kees jr. er weer iets prachtigs van weten te maken op zijn adres in de J.J.v.Veenstraat. Nee 4 bij 2 meter lukte niet want daarvoor is de kamer te klein waar Kees het emplacement heeft opgebouwd. Maar het formaat van 3 bij 1 ½ meter mag er ook zijn, tjonge, jonge chapeau hoor. Als basis ligt er 25 meter aan rails op de treintafel.

Het moeilijkst en meest tijdrovend was het aanleggen van de elektriciteit. Ik wilde Kees nog vragen waarom, maar toen ik onder de tafel keek duizelde mij de wirwar van bedradingen. Maar die ogenschijnlijke chaos aan draden zorgen er voor dat alles vlekkeloos en op tijd rijdt volgens de dienstregeling. De seinpalen springen van rood op groen en andersom als de trein er aan komt. Ook de bovenleiding en wissels doen wat zij moeten doen.

Kees heeft als voorbeeld voor zijn opbouw gekozen voor het station van Alkmaar uit het jaar 1980 en dat is hem heel goed gelukt. Een foto van het Alkmaarse station uit 1980 ligt op de treintafel geplakt.

Er rijden treinen met en zonder bovenleiding. Ook een zogenaemde werkloc staat op de rails die het rangeerwerk doet, dus wagons op de goede plek zetten. Ook een aantal open wagons vol met echte kolen staan op een plek 'gerangeerd' maar ook een mooie blauwe wagon waar in grote letters op staat 'Bethlehem'. Die wagon was van kolenboer annex oliehandelaar 'Bethlehem' uit Den Helder!

Voor de treinenhobby van Kees moet je beschikken over een (grote) dosis geduld en technisch inzicht. Nee, dus jij hoeft er niet aan te beginnen Rien, ging het door mij heen.

Een (trein)baan zoals dat in vaktermen heet, is nooit af! Het opbouwen en het uitzoeken van storingen om botsingen te voorkomen is één van de boeiende dingen aan deze hobby. Klaar is Kees zeggen wij als iets af is maar Kees is nooit klaar met zijn hobby. De rails is blijvend, maar er wordt wel regelmatig gewisseld van wagons en locs (vaktaal voor locomotieven). Kees bezit een flink aantal (reserve) wagons en treinstellen die hij in een vitrinekast heeft staan.

Een hobby kun je zo duur maken als je zelf wil. Handy- man Kees maakt veel zelf, dus de portemonnee kon meestal dicht blijven. Maar de beurs moest wel getrokken worden voor een schakelbord dat € 250,00 kostte. En hij heeft ook een prachtige locomotief waaraan een prijskaartje hangt van € 450,00. Die is nu voor reparatie bij het treinen-eldorado 'Huiders'- modelbouw in Heerhugowaard. Eén grote speeltuin voor trein-hobbyisten volgens Kees.

De voormalige Pniël kerk aan de Landbouwstraat in Julianadorp biedt onderdak aan liefhebbers van modeltreinen. Maar Kees heeft daar geen behoefte aan. Hij classificeert zich zelf onder de categorie 'Einzeltgänger'.

Zijn kleindochters Feline (8) en Lieke (6) vinden de hobby van opa Kees ook bar interessant en mogen de treinstoet ook laten rijden en laten stoppen en de spoorbomen laten zakken en weer ophalen. Wie weet gaan zij later wel solliciteren bij de NS. Nee, aan zo'n programma wat André van Duin presenteerde bij omroep Max waarin teams van fanatieke trein- hobbyisten tegen elkaar moesten strijden, zou Kees never nooit mee doen. Stress en nog eens stress. En de treinen waren bijzaak en ging het meer om de entourage.

Onder de tafel staat nog menige doos met attributen van vader Biersteker. Maar Kees heeft gewoon de ruimte niet om het emplacement verder uit te breiden. Jammer? Ach zegt Kees, het is niet anders dus 't is goed zo.

Het spoorweg museum in Utrecht is bij Kees niet onbekend. Hij heeft er al heel wat keren al likkebaardend rondgebanjerd. Het is niet alleen heel groot maar ook heel mooi!

Staat er nog wat je verlanglijstje lijstje Kees? Het antwoord kon ik eigenlijk wel raden want hij is dik tevreden. Voor hem is het niet alleen een fijne maar ook een ontspannen, rustgevende hobby. Als u een kijkje wilt nemen bij spoorkees Kees dan bent u bij hem van harte welkom. En een treinabonnement of dagkaart is niet nodig want het is gratis reizen. Dat geldt ook voor de koffie of thee! Het adres van Kees is J.J.v. Veenstraat 56 en zijn telefoonnummer is 633776.

Rien Schelhaas